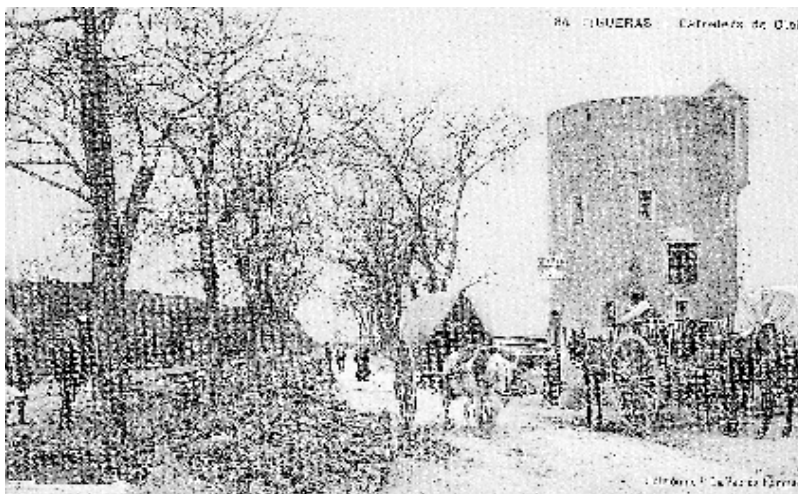

LES CARLINADES

7

Torre de la guerra carlina que hi havia a la plaça del Sol de Figueres, en el camí de Vilafant.

20

Posteriorment foren les lluites de les guerres carlines les que també van afectar Vilafant. El primer ensurt del poble fou el setembre de 1835 quan una divisió de carlins navarresos va ocupar les poblacions de Terrades i Sant Llorenç de la Muga i van acampar a poques passes de Vilafant, encara que sense atacar-la. El mes de juliol del 1836 la vila va sofrir les primeres conseqüències d'aquesta guerra. Una facció carlina va baixar des d'Olot cap a Figueres. El governador del castell de Figueres va ordenar a una companyia de milicians que anessin a reforçar la vila de Besalú i quan anaven pel camí vell de Vilafant una dona va donar la veu d'alarma d'haver

vist un gran nombre de carlins per la carretera. La companyia va retornar al castell temerosa que l'ordre fos una traïció del governador militar. Llavors els carlins van saquejar el poble de Vilafant, van destrossar carros i diligències i van occir els oficials d'una petita guarnició que hi havia.

El maig de l'any següent les tropes carlines, amb 1.300 homes, van tornar a assetjar el poble de Vilafant, però es va poder avisar la Milícia Nacional de Figueres, que va enviar un ajut que va sorprendre els carlins i els va causar dotze morts en el camp i vint-i-nou ferits, dos dels quals van morir en ingressar a la presó del castell de Figueres. La resta

dels carlins van abandonar el setge de Vilafant.

El maig de 1838, les tropes carlines, manades pels mateixos capitosts, van atacar de nou Vilafant amb mil cinc-cents homes. El governador del castell de Figueres, en tenir-ne coneixement, va enviar un esquadró de set-cents homes a peu i setanta a cavall en un nit plujosa i va agafar per sorpresa els carlins. En un combat de tres hores els carlins foren foragitats.

Durant la Revolució de 1868, els regidors de Vilafant van signar la instància presentada pel diputat

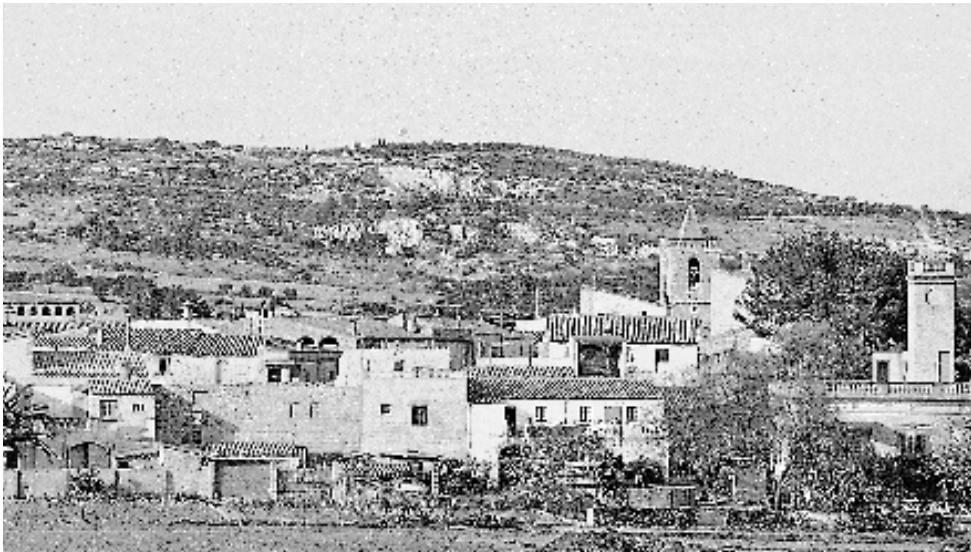
figuerenc i després ministre d'Hisenda de la Primera República, Joan Tutau, demanant l'establiment del matrimoni civil i la llibertat de cultes.

A les eleccions a diputats de l'any següent, Vilafant va donar 411 vots (83,7%) als candidats del Partit Republicà Federal, 48 vots a la Candidatura Progressista (9,7%) i 32 vots a la Carlina (6.5%).

Amb motiu de la tercera guerra carlina, que va paraitzar les obres de la nova carretera de Figueres a Besalú, el mes d'agost de 1873, un batalló carlí emplaçat a Terrades amenaçava atacar els pobles de les rodalies. Es va organitzar una columna

de voluntaris, a la qual Vilafant va aportar vint soldats, que en un breu combat va desfer l'intent carlí. Una altra aportació de voluntaris la va fer Vilafant quan aquest mateix any el general carlí Savalls va atacar el poble de Tortellà: i des de Figueres es va enviar el batalló "Abdó Terrades", al qual s'adjuntaren els voluntaris de Vilafant i tots junts aconseguiren desbaratar els plans carlins. Per última vegada, l'any 1874, els carlins del general Savalls van passar per Vilafant en un intent d'apoderar-se de Figueres. Aquest atac va fer fallida i les tropes carlines tornaren a recular. Fou l'últim cop que van molestar els veïns del poble de Vilafant. En un informe del 1877

es diu que el poble no sempre va estar sota la dominació dels carlins, però sí que vivia contínuament atropellat per les seves freqüents incursions en les quals imposaven fortes contribucions de guerra als seus habitants. En una ocasió, els regidors municipals de Vilafant van haver de fugir cap a Figueres per evitar represàlies. Quan semblava que la pau refaria l'economia del país van caure sobre la vila de Vilafant, i a tota la comarca, els efectes de la plaga de la fil·loxera, que va mermar el comerç vilafantenc, ja que encara que poc productora de vi, disposava d'una fàbrica d'aiguadent i una d'esperit de vi.

Al fons de la fotografia es veu el serrat de les Pedreres i de les Tres cases d'Avinyonet, que era un lloc de pas dels escamots carlins.